

СВОВОДА
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1953
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Адреса: "СВОВОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Право на демонстрації

Демонстрації муринів у Селмі, Алабама, стали найголоснішою подією на всю Америку. Причиною такого розголосу був не так організований протест американських муринів проти систематичного недопущання їх до виборчої реєстрації, як нерозуміння політикою алабамських властей, які рішили не допустити муринів до вулиць демонстрацій, а вже ніяким чином не дозволити їм відбутися демонстраційний 50-мильовий марш з Селми до столиці Алабамського штату Монтгомері. Внаслідок поліції, розпорошуючи демонстрації, виявила жагучу брутальність, пристрасті загостріли і створили сприятливі умови для виступу білих куліганів, які побити багатьох демонстрантів, не тільки чорних, але й білих, що солідаризувалися з чорними, між якими білого духовника Джеймса Ріда так важко, що він помер від ран у четвер минулого тижня.

Алабамський губернатор Джордж Воллес всю вину скидав на демонстрантів: коли б, мовляв, не було отих демонстрацій, то й спокійні громадяни Селми та її околиці не хвилювалися би, не мали б причини виявляти свій гнів і не виландували своїх пристрастей у брутальних актах. На цей закид президент Джонсон слушно відповів: коли б не було причини для глибокого невдоволення муринів, себто, коли б пошановано їхні конституційні права брати участь в голосуваннях, то не було б демонстрацій. А коли громадяни почувають, що їм діється несправедливість, то вони мають право звертати на це увагу широкого громадянства, преси і властей — мирними демонстраціями.

Таким чином заворушення в Селмі актуалізували не тільки расову проблему, зокрема користування муриними не тільки в теорії, а й у практиці з виборчого права, але й проблему — права громадянина в демократичній державній системі виявляти прилюдно своє невдоволення з приводу будь-якого явища, будь-якої справи державного і громадського характеру. Це право вміщується в рамках свободи слова і дії, — очевидно такої свободи, щоб вона не шкодила іншим громадянам. Наприклад: свобода слова не сягає так далеко, щоб у повній залі театру чи кіно крикнути: "горить", — і свобода дії не може проявлятися так, щоб на вулицях бити людей в краниках і палити автомобілі. Але ніхто не може заборонити людям мирно маршувати вулицями навіть тоді, коли це на короткий час шкодить комунікації. Воювати проти мирних демонстрантів — це ламати одне з засадничих прав, що їх знає демократія. Цим і різнилося устрій демократичний від тоталітарного, фашистського чи комуністичного, в якому влада не служить народові, а поневолює його.

Москва втрачає ґрунт

Ще кілька років тому все, що було сказане з Москви, виконували без заперечень усі комуністичні партії світу. Соєтська компартія була єдиним, загальнознавним провідником міжнародного комуністичного руху, вирішальним в усіх питаннях партійної політики і тактики.

Нині ситуація змінилася радикально. Після виявлення і поглиблення "ідеологічних розбіжностей" між Москвою і Пейпінгом зораз більше комуністичних партій не тільки виходять на "власні шляхи до комунізму", але й виступають проти кремлівських самодержок. Новим виявом глибокого розколу в цьому русі може бути т. зв. консультативна зустріч представників комуністичних партій, що відбулася у Москві в дні 1-5 березня. На всіх 26 запрошених партій тільки 19 погодилася — і то з різними застереженнями — дробити до Москви. Сім компартій під проводом комуністичного Китаю відмовилися взагалі взяти участь в зустрічі. Беручи загальну кількість компартій, покино більшість їх по боці Москви. Алеж, коли брати до уваги кількість членства тих партій, то абсолютна більшість стоїть тепер по боці Пейпінгу: сім опозиційних до Москви компартій нараховують 22,000,000 членів, а Соєтський Союз і покино слухняні до нього компартії мають всього 19,000,000.

Про те, що Москва не добила нічого конкретного під час консультативної зустрічі і що ця зустріч можна трактувати як чергову програму Кремлю, свідчить також опублікований з великим запізненням, аж 10 березня ч. р. офіційний комюнікат. У цьому дуже розводному комюнікаті підкреслюється безліч разів констатувати "згуртування міжнародного комуністичного руху" і "зміцнення його єдності", але не визначається ніяких конкретних заходів в цьому напрямку. Учасники московської зустрічі визнають потребу скликання в майбутньому наради всіх — відсімдесяти й однієї — комуністичних партій світу, але ж водночас із цим стверджують, що така нарада може бути скликана лише після попередньої... консультативної наради компартій, після проведення же однієї... консультативної наради, значить, аж за кілька років.

А тим часом Пейпінг не дармує. На вимагання учасників московської зустрічі "припинення відкритої полеміки" він не пішов, навпаки — підготував зораз гострішу кампанію проти "хрущовізму без Хрущова". З другого боку, китайська компартія зловбуває і поглиблює свої впливи серед комуністичних партій світу. Прокитайські фракції виникають уже навіть всередині досі цілком відданих Москві компартій, британської, індійської та інших. Вибиваючи все більше Москві ґрунт із-під ніг, Пейпінг стає новою комуністичною Меккою.

І. Савицька-Мусій

ВЕСНЯНИЙ КАПЕЛЮШОК

— Друже, чи ти жонатий? Чи знаєш, чи відчуваш на власній шкурі оті забавники і примхи жінок — саме тепер, коли надходить свята весна, і вся природа стоїть у зеленій обвої? Я бачу, — ти всміхався, ти променився, ти щасливий; значить, ти вільний, не одурений, не спугнутий незрозумілими оковами. Не те, що я нещасний, вимушений докраю, виполосканий до цента, роззброєний вояк після важкої баталії. А було воно так: — Мирончику, — каже до мене солдотка жіночка (Мирончику, — коли чогось від мене потребує, справжнє ім'я — Старий), може б так пішли ми, обидва, як якуюсь весняною обновочкою? — Дякую, — питаю зразу. — Та звісно, що для мене, — відказує моя мила. — Весна іде, нема чим голови нахилити, а знаєш, без капелюшка жінці до храму Божого їти не годиться, молитви спокійно відмовити не можна. І зразу таки, явившись в побожну нуту, підвела на мене, роззброєний вояк після важкої баталії, і розмолено глянула, мов на посвячений образ. Я змія, мов розтоплена свічка, і сказав: "Добре!" Пішли ми до великої крамниці Сімпсона, і зараз таки на сходах почалася перша рукопашна баталія. Я тягну до

К. Круцький

ПРОТАГОНИСТИ ПОЛІТИКИ СПІВІСНУВАННЯ

Шоденник "Денвер Пост" з 8-го березня ч. р. передрукував з "Лос Анджелес Таймсу" статтю, автором якої є колишній американський посол в Москві, а згодом у Югославії — Джордж Ф. Кеннан. В примітці редакції сказано, що це — витяг з його недавньої доповіді в Принстон університету. Над статтею, названою "Тиск на Кремль — Захід може впливати на совєтську політику", вміщено карикатуру: кремлянка особа Мао Тсе-тунга тримає у повітрі маршевого та перестрашеного Косігіна, зверненого до "дядька Сема", у військовій уніформі, за яким стоїть маса літаків. Косігін благально поклав руку на груди "дядька Сема". Напис над карикатурою: "Благодарю, перестань ради мене!"

Всередині статті є ще одна карикатура Косігіна із витягнутою наче на привітання правцею, нарисованою в 3-ох позиціях із написом на рукаві: "В горах і долині — для Вашингтону", в середині — "для Ганой", в долішній — "для російського народу". Дивлячись на ці карикатури, відразу відгадує зміст статті, в якій Кеннан так серйозно співчуває Москві в її "прикрому" політичному положенні. Він переконаний, що Кремль, з одного боку, бажав мирного співіснування із Заходом, а з другого, "сильно обставини змушували змагатися з Пейпінгом за провід у політичній боротьбі з метою знищення Заходу", — пише автор.

Кеннан вірить у те, що Захід може мирно співіснувати з Москвою. Для цього треба лише вести відповідну політику супроти Кремлю. "Зайві подразнення, такі, як резолюції в справі поневолення народів, та різні пропозиції торговельно обмеження, лише здержують розвиток совєтсько-американських взаємин, а наше втручання у В'єтнамі є класичним прикладом, яких ми повинні уникати, щоб не провокувати у Москві реакції, що в більшості є лише проти наших інтересів". Такими словами закінчується стаття Дж. Кеннана.

У справі Китаю Кеннан пише: "Маймо на увазі, що теперішній стан політичних взаємин Заходу з Китаєм застрять ніби у безнадійності, але такий стан не треба уважати за кінець. Китайці — один із великих народів світу; вони інтелектуальні, підприємливі, мають високорозвинену цивілізацію і обдаровані потужними талантами. Зовсім неприродно, що між Китаєм і Заходом існують такі взаємини". Хоч у статті Кеннана не поставлено конкретних пропозицій, як поліпшити взаємини між Заходом і Китаєм, можемо сміливо припускати, що до та

кого поліпшення належатиме: визнання Америкою червоного Китаю та прийняття його до Об'єднаних Націй. А далі, очевидно, виміна послами, торговельні взаємини — і це зробить Китай третьою потугою світу. Нині ці речі для багатьох людей ще звучать неймовірно, однак треба чиститися з тим, що до того йдеться.

Джордж Ф. Кеннан має великий дипломатичний авторитет в американській спільноті. Він є автором широкознаних книжок "Американська дипломатія 1900 — 1950", "Росія залишає війну". З нагоди вручення йому золотої медалі як крайової літературної нагороди в Нью Йорку в 1957-му році, Роберт Л. Перкін писав "Джордж Ф. Кеннан є батьком змісту американської політики у відношенні до Совєтського Союзу". Хочемо чи не хочемо, мусимо ствердити, що досі ця політика йде по лінії Кеннана. Не можна сказати, що Кеннан не знає Росії. Він добре знає її історію, імперіалізм, жорстокість її режимів, ментальність російського народу, однак, він був серед перших, що ворожили зміни в комуністичному режимі і вірили, що з часом шляхом еволюції прийдуть до зміни. Він радить Америці таку політику, яка, згідно з американським мораллю, видаватиметься для неї найвідповіднішою.

У своїй книжці "Американська дипломатія в 1900 — 1950" Кеннан пише: "Україна заслуговує на повне визнання за її особливий геній, здібності її народу та його вимоги й можливості розвитку його о. крештінності як мовної, так і культурної, але економічно Україна є частиною Росії так, як Пенсильванія є частиною США, тому про статус України може сказати лише той, хто знає характер Росії, до якої все мусить dostosуватися" (ст. 132 - 133).

Ця книжка була опублікована в 1952-му році, і від того часу Кеннан також перейшов еволюцією, бо в книжці "Росія і Захід", опублікованій у 1962 році, його згадки про Україну вже наче скопійовані з писань москалів — україножерів.

Як бачимо, проповідуювана Кеннаном мораль дозволяє кидати камінем на того, хто й так покравдженний. Історія вже знає різних дипломатів-політиків, що грали на рівновазі сил могутніх, ділили світ на зони своїх впливів, вірили в поклоніння і випісти раси і т. п., але всі вони минулися, а їх концепції позавалилися у боротьбі поневолення народів за свої людські права.

Далі п. М. Згурський розповідає: "Збираючи врожаю у нас затягується аж до зими. Торік, наприклад, соняшники збирали аж у листопаді, а кукурудзу і цукрові буряки — в грудні. Оранку на збіг затягли аж до того часу, поки земля не скували морози".

Вступайте в член УН Союзу!

жину вниз, до "бейсменту", бо там дешевше, а вона за елементарно роздзялася, на третій поверх мене пхав. Виграла моя жіночка першу сутинку, і ось ми біля столу, і сім сотень весняних капелюхів, що плитають метеликами з одної жіночої голівки на другу. Сідаю, нещасний, на осамітнене крісло і паленою від союму. Хоч би на лік мучили, хоч би на показ. Я один-одиний сиджу, мов на розпеченому вугіллі, а моя ясочка, мов ошаладіла, від столу до столу бігас, прикріплює, придивляється, сама до себе говорить: — "Ось цей, рожевий, з темнішими смужечками, дуже гарний, відомоджусь мене на десять, п'ятнадцять років, і недорого, всього двадцять доларів. Спереду мені до ладі, але ззаду — не бачу добре, світло темне і дзеркальце замале". Я й не чувся, як напнула на мене жіночка капелюшок, закружляла біля мене дзигною і невдоволено похитала голівкою: — "Завислий і нешкварний, от нема, як поглянути на модель, всі браки, мов на долоні, видно". Це я не оглянувся, як зашелестіла біля мене штучні квіти, загнали веселюко коліора, і моя голова занурилася не то у кошику, не то у клубові весняних, квітучих фіялок. — О, цей гарний, — радісно вигукнула дружина, — в ньому тобі до ладі! — і тиньнула мене перед носа карточку із написом "29.95". Удар був болючий, попілля у само серце. Третина моєї тяжкої плати пішла, мов мільяна банька. І здавалося б, що частина осягнута повністю, без решти, але де там! Дімо, несемо коробику, а ясочка моя сумна і невесела. — Що тобі, голубочко, — питаю, — чим журиться? — Як же мені не сумувати,

М. Чирівський

НА ГОСПОДАРСЬКІ ТЕМИ

Навесні 1961 року, тобто п'ять років тому, американське народне господарство, по короткому імпульсу і заспокою, стало знову набирати сили, змагаючись до нових вершин. Від того часу воно перебувало у добрій кон'юнктурі. Без турбот, однак, не обходилося. Зокрема велике безробіття, коливання долара на міжнародному ринку та інфляційний тиск непокоїли країну.

Коли йдеться про основні економічні показники, то вони обіцяють тривання процвітання. Зокрема витягли у виробничій автоматизації переважають усі сподівання. 1964-ий рік, протягом якого випущено понад 8,000,000 авт. здавалося, був найкращим успішним. Однак, коли існуючі тенденції не послабляють, рік 1965-ий принесе новий рекорд — понад 9,000,000 авт.

Величезний ріст капіталовкладів в індустрію та інші ділянки економіки і фінансування нових проєктів випуску нових облігацій — бондів та банківським кредитом свідчать про оптимізм і самопевність на ринку. Загальна вартість капітального устаткування, включаючи фабричні будівлі та запаси сировини і продуктів на складах, досягнула \$43.8 мільярдів, збільшившись на один квартал на \$4.4 мільярдів.

Однак, переборщення у капіталовкладеннях і фінансуванні може легко привести до пересичення ринку і спровокувати рецесію. Тим більше, що вже виявляються позначки нездорової практики у банківській справі. Користуючись з доброї кон'юнктури, банки стали дуже "ліберальними" в приділенні позик, ідучи куди далі, як на це дозволяють вимоги рівня грошових резервів. Така практика, між іншим, стала однією з причин Великої Депресії тридцятих років. І хоч на думку експертів небезпеки провалу банків сьогодні немає, внаслідок різних гарантій і забезпечень, все ж таки у Вашингтоні незабаром розпочнуться переслухання в цій справі.

Зумисне збіднюють і засмічують мову

Москва ввесь час навізус думку, що, мовляв, українською мовою важко висловлювати складні технічні розуміння. Не тільки навізус, але й здійснює це на практиці. Це стверджують і загальні російські — український, і технічний російський — український словники, видані у Києві, в яких, замість українських слів та висловів, послідовно підставляється московське.

Узяти хоч би таке розповсюджене слово, як "пращка". В словнику знайдете лише "утюг". Всім, хто знає ковальство, добре знайоме гарне технічне українське слово "лисиця" (затискувач, уживаний під час зварювання), але в словнику подано московське — "гребешник".

Ще більший подвиг і обурення викликає уже не слово — калька, а живим перекладом на український ґрунт чуже московське слово "юбка", замість українського "спідниці". І то "юбка", а не спідниця не лише як технічний термін, але й як краєвий виріб.

Вислужники Москви, які укладають загальні і науко-

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

АКАДЕМІЯ ЧИ ПОПИС?

У "Свободі" з 5-го березня п. Чорнобиль порушив справу наших академії, що ми їх рішуче влаштуємо на пошану поодиноких осіб чи історичних подій. Прочитавши його зауваги, мені забалося поставити на папір своїх чотири грейдарі.

В нашому Рідному Краю, зараз після війни, академії в честь Шевченка відбувалися переважно по столах. Власник столу два-три дні вносив надвір солому з зарубів, замітав тік, заруби і стіни, а провісник після того доставляв із села дошки та будували сцену, приносили крісла, лавки і прикрашали сцену чим могли. Господар ні за столу, ні за працю біля столу грошей не вимагав.

Не було платного вступу на академію без рішучості, в чий честь вона відбувалась, бо аранжером ішлося про те, щоб на академії було якнайбільше людей, а не якнайбільше грошей.

В неділю по Вечірні люди приходили до столу, тихесенько займали місця і терпеливо чекали на піднесення заслони. Мами тримали біля себе дітей, і вони не піднімали стіни за плечима аудиторії, тому з ними не мав морочити заповідь.

Академію в честь Шевченка відкривав немовби сам Шевченко своїм "Заповітом", що його співав місцевий хор у національних строкх. По "Заповіті" вступного слова ніхто не читав, а говорив з пам'яті навіть пересічний грецький.

Під час академії не було ніяких повідомлень, ані перерв, ніхто не курив, не тому, що це було в столі, а тому, що такий був неписаний закон. Присутнім ніхто не дажував, бо обов'язком кожної людини була увага до того, що українця і українки було прийняти раз на рік на академію, щоб ушанувати найбільшого свого поета. Також не закривали академію ще й це раз з підняттям, бо закривав її своїм змислом український національний гимн, що його співала ціла зала.

Академія в честь Тараса Шевченка відбувалась у нас з таким порядком, як в церкві відправляється акафіст до святого отця Миколая, і публіка, вислухавши побожно всю програму, розходилася піднесена на дусі.

По академії аранжері не писали до газет, хто рецендував, хто мав доповідь, хто декламував і з якої організації, бо це була академія в честь Тараса Шевченка, а не в честь аранжерів і виконавців.

З. Стефанів

Цукор — біле золото

Не відшумів ще галас із зборищ підпідприємств над зерновими, тваринниками та картоплярами, як Москва скликала до Києва штурхачів над буряководами, тобто українськими селянами, які вироблюють цукрові буряки — провідну і найціннішу технічну культуру. Коли про картоплю говорилось, як про другий хліб, то про цукрові буряки, цукор — як про біле золото. А весна ж не бе за горами, і треба надихатися буряководами на "нові трудові подвиги".

На це зборище явився найближчий совєтський режимник, очолюваний П. Шелестом, і сам "прем'єр-міністр" Кальченко виступив з основою доповіді. Молов азином "прем'єр-міністр" довів. Але він тверді й недвозначно називав речі своїми іменами.

Минулого року Україна збрала в середньому по 240 центнерів цукрових буряків з гектара на площі близько 2 мільйонів гектарів. Це дало державі, чи то пак Москві 5 800 000 тонн цукру. Такої кількості цукру Україна ще не виробляла. Але все одно цього мало! У Тернопільській області збрали в середньому по 318 центнерів буряків з гектара. Виняччина ж — одна з останніх бурякозайнятих областей не тільки в Україні, а і в совєтській імперії — досягла в середньому 280 центнерів коренів з гектара. Тим часом у цій же Виницькій області колгосп "Дружба" Хмельницького району зібрав по 414 центнерів буряків з гектара. Оце цифра! За такі показники треба борюватися! — захлинявся, "міністр". Лише не так, мовляв, як борюлася господарства Миколаївської, Волинської та Полтавської областей, де не виконали плану заготовки цукрової сировини.

"Міністр" наголосив, щоб підганяли більше пильнували, як колгоспники використовували. Чи знаєш, чи відчуваш до мене солодкий погляд любих очей, чи тайнеш від нього, мій розтоплена свічка? Скажи! Призжай!

АТОМНИЙ СОНЕТ

Це буде безпечно, змислом безогонним. Ні тиней, ні звуку. Антатема — атом. Що став для людини і всесвіту катом. Розірве й розбурхає останні проміня. Важка, смолниста й пекуча, як тліюча, Розпалена магла, і постане радіація, і хтось захисоче пильнувати Пилатом і рух не обійде — з чийого веління! А ти як? А ти як. Моя Україно, що рвалася жити і спрало, і рвійно, Як ти й зустрінеш, чи дні невеселі? Чи ти, наче пташка із дашної кавки із популу зрешче, із Божого ласки, Чи станеш оаїсою в чорній пустелі? МИКОЛА-ЩЕРБАК

Українці керівниками канадійських банків
Торонто. — Банк Торонто-Українців з керівниками філії Домініон опублікував свій щорічний звіт за минулий рік. В Альберті банкомас 54 філій — в С. А. Вогонес, Калгарі — С. дні більше від мн. року. В Едмонтоні він має 20 філій, а Келкарі 12. У Альберті п'ять

Старовинний грецький монастир Грота Феррата біля Риму, в якому живуть, моляться і працюють також українські монахи та до якого приїхав і в якому був тимчасово приміщений кардинал Йосиф Сліпий безпосередньо після його звільнення з совєтської каторги та приїзду до Риму.

УКРАЇНСЬКІ ДНІ В РИМІ
УКРАЇНСЬКА ПАНОРАМА В РИМІ
(Закінчення зі стор. 1-ої)
на в модерному триповерховому будинку на передмісті старовинного Риму, вона навчав і виховує у всьому українському дусі понад сотню юнаків. Семінарії ведуть О. Селезіяни з о. д-ром Степаном Чмилем на чолі. Всіх учнівських сил є тут 14. Навчання триває шість років — чотири роки класичної гімназії і дві роки ліцею. Найбільше учнів з Англії, опісля з Німеччини, Франції та інших країн.
З американського континенту приймається учнів тільки за спеціальним дозволом, що його може виставити місцевий Єпископ.
„Малі семінаристи“ живуть справді повним життям: крім науки, випрацюють різні види спорту, організують виставки, мають хор, оркестр, проводять дозвілля у молодечих розвагах. Навряд чи бувала яка важливіша подія в Ватикані, щоб їх там не було, і навряд чи там має хто більше приязни і сантименту, як та весела і прикладно вихована дітвора. Яке ж надійне українське тло становили вони для урочистостей інсталяції українського Кардинала!

Генеральна Курія
О. О. Василья
Коли згадані Велика й Мала Семінарії мають виховний характер і місію, то справжньою студійною „кузнею“ в ділянці історії Української Церкви та Богослов'я з Генеральною Курією Чину Святого Василя Великого із своїм протоархимандритом о. д-ром Атанасієм Великим, богословом великого знання, такту і труду. Опрацьовувані ним „Записки ЧСВВ“ і „Римські документи“ мають велике історично документальне значення для розвитку Української Католицької Церкви та її „місія під сонцем“. Отець Протоархимандрит Великий з Риму належать ще Генеральній Курії Сестер Василіанок та Сестер Службиць, далі ОО. Студити, що для них приділено Секретарем Соборової Комісії

Вислід Конкурсу на проєкт відзнаки та емблеми Товариства Українських Інженерів Америки
Комісія для виготовлення проєкту відзнаки та емблеми Товариства Українських Інженерів Америки проголосила в серпні 1964 р. Конкурс на проєкт відзнаки та емблеми Т-ва.

Вступайте в членів УНСОЮЗУ!
Юрій Лавренко
Юрій Лопатинський
Леопід Липан
Михайло Лисогір
Зіновій Лиско
Остас Олександрович
Іван Паливода
Андрій Пащук
Миротлав Прокоп
Микола Степаненко
Микола Шелевич
Богдан Цимбалістий
Евген Федоренко

Зимовий рафт Т-ва Українських Інженерів у Дітроїті
Шостий з черги Рафт Інженерів з презентацією дебютанток став уже традиційним у Дітроїті, і Малакчин Вечір хору „Трембіта“, й оба були й с найбільшими репрезентаційними карнаваловими імпрезами з обов'язковим вечірнім одягом.
Рафт відбувся в Будинку Американських Ветеранів, в його балейні залі 6-го лютого і зібрав 350 осіб. Оркестра Філ Коул знаменитою своєю грою стимулювала присмислю танцю і настрою.
В годині 9:30 голова Т-ва Інженерів у Дітроїті Ігор Козак привітав гостей, зокрема голову Централі Т-ва в Нью Йорку, інж. Е. Яроша.
В 10-й годині відбулась презентація дебютанток яку підготувала пані Надія Кунишська, дружина одного з інженерів-діячів. Вперше на цьогорічному Рафті вийшли дебютантки без партнерів, одна за одною, з букетами троянд, усміхнені, щасливі, привітні ясними оплесками гостей. Негайно після того, їхні партнери (всі вони студенти університетів або 12 класів) усталися з боку до правого крила дебютанток. Голова Т-ва, інж. І. Козак, привітав дебютанток, нагадуючи їм вагу цього моменту в їх особистому і громадському значенні.
Після цього відбулась презентація. Представляла молоді пані та їхні батьки, інж. М. Кунишський і при кожній дебютантці згадував її асистента, який з'являвся біля неї і вже серед оплесків публіки разом відходили на її давнє місце.
Представили такі дебютантки і їх (у дужках) партнери (гл. фото — зліва доправа): Мотря Кравець (Ярослав Кошів), Христина Терлецька (Володимир Бірко), Тая Цепенда (Олег Хміль), Віра Гладчук з Віндзору (Ігор Тоған), Адріана Скаб з

Віндзору (Андрій Лободоцький), Марта Скаб з Віндзору (Володимир Зубрицький), Світлана Бенеш з Торонта (Ярослав Грушківський), Ляріса Сена (Мирон Росткович) і Леся Ласка (Олег Лебедович).
Після покінчення презентації інж. М. Кунишський запропонував дебютанток: один з власним батьком і другим з асистентом. Після того всі гості бавилися і танцювали.
Чистий прибуток пішов на Співчійний Фонд.
МАЛАКЧИН ВЕЧІР МІШАНОГО ХОРУ „ТРЕМБІТА“
Це була друга найбільш репрезентаційна подія дитройського карнавалу (хоч перша за хронологією, бо відбулась 16 січня ц. р.). Це традиційна Малакча, що її кожного року.

теж шостий раз, влаштував хор „Трембіта“. Взяло в ній участь 450 осіб у великій, прекрасній залі Віржеського Культурного Центру.
В програмі був виступ Е. Козака, який о год. 12 виголосив спеціально написану мурдуровану Грицька Зазулі.
Господарем вечора був цьогорічний голова „Трембіти“ п. Вол. Дигдало, а роллю аранжера сповняв був: голова, інж. Б. Сторожук. Гучно літали всіх Малакч і Василів.
Проголосили зі сцени лотерію за номерами, виписаними на котильйонах (їх доставили чоловіки від пань, а троянди — навпаки).
Оркестра „Зоря“, в силі 8 осіб, грала до танцю, а для

тих, що воліли сидіти при століках і пити імпортоване вино — для настрою і також до аккомпаніменту солістці, пані Галині Кравченко, що обдаровувала гостей чудовими танцями. Дуже добре бавилися і гостей бавили члени „Трембіти“, що не тільки гарно співали зміною.

Частинний дохід з „Малакчи“ призначений на Катедру Українознавства.
В. Н. вч.

БАТЬКИ! З'являть васолоду ваших дітей в набожарію, найбільшою й найбагатшою українською національною устрогою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб забезпечити їм кращу будучність, а наші громи у вільному світі нового світового члена!

КАРПАТСЬКИЙ СОЮЗ В НЬО ЙОРКУ
— влаштує —
в неділю, 21-го березня 1965 р.
о год. 3:30 по пол.
у великій залі Українського Інституту Америки при 2 Іст 79-та вулиця в Нью Йорку
СВЯТОЧНІ СХОДИНИ
в рамках
26-их РОКОВИН ПРОГОЛОШЕННЯ САМОСТІЙНОСТІ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ
— для відзначення —
90-ї РІЧНИЦІ НАРОДЖЕННЯ Першого Президента Карпатської України
о. д-ра Августина ВОЛОШИНА
ДО ЧИСЛЕННОЇ УЧАСТІ ЗАПРОШУЄ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО
УПРАВА КАРПАТСЬКОГО СОЮЗУ.

УВАГА!
ФІЛАДЕЛЬФІЯ Й ОКОЛИЦІ!
В неділю, 4-го квітня 1965 р.
о год. 1-й по пол.
в залі Українського Спортивного Осередку „Трибу“ при 4930 Н. Брод вул.
— відбудуться —
СВЯТОЧНІ ЗБОРИ
Відділів УНСОЮЗУ Філадельфійської Округи
До участі в тих зборах запрошуються всіх відділових урядників, конвенційних делегатів та представників наступних Відділів УНСОЮЗУ: 45, 48, 62, 83, 105, 116, 128, 153, 154, 156, 163, 166, 173, 231, 237, 239, 245, 247, 248, 261, 268, 321, 324, 331, 339, 347, 352, 362, 375, 378, 383, 388, 397, 422, 424, 430, 479.
НА ПОРЯДКУ НАРАД:
1. Обговорення передконвенційної кампанії для розбудови УНСОЮЗУ.
2. Розподіл на відділи квоти призначеної на округу на 1965 рік.
3. Святочне вручення почесних медаль і пликат для заслужених Відділових Урядників.
У зборах візьмуть участь:
Д-р ЯРОСЛАВ ПАХОУ — головний секретар УНСОЮЗУ;
Д-р ВОЛОДИМИР ГАЛАН — голова Коитр. Комісії УНСОЮЗУ;
ОЛЕНА ШТОГРИН — голова Радни УНСОЮЗУ;
ІВАН ОДЕЖІНСЬКИЙ — головний радий УНСОЮЗУ, головний чемпіон УНС.
Нехай не буде ні одного Відділу, щоби не вислав представника на ці збори.
По зборах відбудеться СПІЛЬНА ПЕРЕКУСКА.
ЗА ОКУРЖНУ УПРАВУ:
Степан ГАВРИШ — голова
Петро ТАРНАВСЬКИЙ — секретар

Ветупайте в членів УНСОЮЗУ!
Юрій Лавренко
Юрій Лопатинський
Леопід Липан
Михайло Лисогір
Зіновій Лиско
Остас Олександрович
Іван Паливода
Андрій Пащук
Миротлав Прокоп
Микола Степаненко
Микола Шелевич
Богдан Цимбалістий
Евген Федоренко

Дебютантки на Рафті Т-ва Українських Інженерів в Дітроїті зі своїми партнерами.

Віндзору (Андрій Лободоцький), Марта Скаб з Віндзору (Володимир Зубрицький), Світлана Бенеш з Торонта (Ярослав Грушківський), Ляріса Сена (Мирон Росткович) і Леся Ласка (Олег Лебедович).
Після покінчення презентації інж. М. Кунишський запропонував дебютанток: один з власним батьком і другим з асистентом. Після того всі гості бавилися і танцювали.
Чистий прибуток пішов на Співчійний Фонд.
МАЛАКЧИН ВЕЧІР МІШАНОГО ХОРУ „ТРЕМБІТА“
Це була друга найбільш репрезентаційна подія дитройського карнавалу (хоч перша за хронологією, бо відбулась 16 січня ц. р.). Це традиційна Малакча, що її кожного року.

теж шостий раз, влаштував хор „Трембіта“. Взяло в ній участь 450 осіб у великій, прекрасній залі Віржеського Культурного Центру.
В програмі був виступ Е. Козака, який о год. 12 виголосив спеціально написану мурдуровану Грицька Зазулі.
Господарем вечора був цьогорічний голова „Трембіти“ п. Вол. Дигдало, а роллю аранжера сповняв був: голова, інж. Б. Сторожук. Гучно літали всіх Малакч і Василів.
Проголосили зі сцени лотерію за номерами, виписаними на котильйонах (їх доставили чоловіки від пань, а троянди — навпаки).
Оркестра „Зоря“, в силі 8 осіб, грала до танцю, а для

тих, що воліли сидіти при століках і пити імпортоване вино — для настрою і також до аккомпаніменту солістці, пані Галині Кравченко, що обдаровувала гостей чудовими танцями. Дуже добре бавилися і гостей бавили члени „Трембіти“, що не тільки гарно співали зміною.

Частинний дохід з „Малакчи“ призначений на Катедру Українознавства.
В. Н. вч.

БАТЬКИ! З'являть васолоду ваших дітей в набожарію, найбільшою й найбагатшою українською національною устрогою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб забезпечити їм кращу будучність, а наші громи у вільному світі нового світового члена!

НАША НАЙДОРОЖЧА ДРУЖИНА, МАТИ І БАБУСИ
бл. п.
П. Емілія з Крушельницьких СТЕРНЮКОВА
проживши 89 літ.
ІВАН — муж
Д-р ВОГДАН — син
КАТЯ КАРАВОНІЧ — донька
НАТАЛІЯ — НЕВІСТКА
МАРТА, НАТАЛІЯ, ГОР — внуки
РОДІНА в ЗДА
РОДІНА в Відні, Австрія
РОДІНА в Краю.

Проф. ІВАН СМОЛИНСЬКИЙ
помер 30-го січня цього року в Станіславі.
Братанок Лев СМОЛИНСЬКИЙ.

В Українській Православній Церкві Всіх Святих
206 Схід 11-та вулиця в Нью Йорку
В НЕДІЛЮ 21-го БЕРЕЗНЯ ц.р.
— відбудеться —
Молитовне Поминання в Службі Божій
і відправлена буде
ПАНАХИДА
за спокій душі світлої пам'яті
ред. Геннадія КОТОВИЧА
визначного журналіста, щирого українського патріота і людини доброго серця.
Спочин 30-го листопада 1964 р. в Мюнхені.
ПРИЯТЕЛІ І ЗНАЮМІ ПОКІПНОГО.

В шосту річницю смерті НАШОГО НАЙДОРОЖЧОГО МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ
бл. п. Стефана БРОДИНА
буде відправлена
СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ
в П'ЯТНИЦЮ, 19-го БЕРЕЗНЯ, 1965 року
в годині 9:00 ранку
в Українській Католицькій Церкві Святого Духа при North 5th Street, в Брукліні, Н.Й.
Приятелів та знайомих запрошує родина.
АННА — дружина
ОЛЬГА — донька
ІВАН — зять
МАРТА І НАТАЛКА — внуки.
Замість квітів на могилу
бл. п. інж. Василя Риневського
15.00 доларів на Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗДА складають Мирослава і Д-р Юрія ТЕРШАКІВЦІ.

Увага! Шинаго й околиця! Увага!
В суботу, 20-го березня 1965 року
о год. 7-й веч.
в залі ДОМУ УНСОЮЗУ
при 1915 Вест-51-ша вул. — ШИКАТО (Пауліне)
— відбудуться —
ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНСОЮЗУ
Іллінойської Округи
До участі в цих зборах управлені і запрошені: Члени Управління Округи, Відділів УНС, Голови Урядників та Голови Радни, Делегати останньої Конвенції та Представники і Секретарі або їх заступники наступних Відділів:
22, 33, 35, 80, 100, 103, 106, 107, 111, 114, 125, 131, 136, 139, 157, 176, 190, 220, 221, 243, 252, 259, 301, 335, 379, 395, 399, 423, 425, 452, 472, 499.
В ПРОГРАМІ ЗБОРІВ:
1. Справоздання з діяльності Округи;
2. Вибір нової Управи і Контрольної Комісії;
3. Передконвенційна Кампанія для розбудови УНС;
4. Звіт і доповідь обласного організатора УНСОЮЗУ пана Володимира ГРИНКА.
5. Обговорення: а) Плану праці на чергову каденцію; б) Створення Секретарсько-Організаційного КУРСУ; в) Створення Стипендіального-Комітету.
6. Різне.
УПРАВА ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ

ПАСЕНК І ОКОЛИЦЯ!
70-й ВІДДІЛ СУА
— влаштує —
в неділю, 21-го березня 1965 р.
о годині 6-й ввечері
в залі Української Централі
СВЯТО ГЕРОЇНІ
присвячене збройному чині жіноцтва у рядах УСС-ів
Святочну промову виголосить учасниця Визвольних Змагань п-ні ГАННА ДМИТРО-РАТИЧ.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США
ІНСТИТУТ ШЕВЧЕНКОЗНАВСТВА
Вечір із Шевченковим словом
В програмі:
Юрій Лавренко — Відкриття
Поспі Гірка:
„Шевченкові заповіді (монтаж із творів поета)“
Вечір відбудеться в НЕДІЛЮ, 21-го БЕРЕЗНЯ 1965 р.
о 6-й год. веч. у великій залі Академії:
206 Вест 100 вул., Н.Й.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА в ЗДА ФІЛОЛОГІЧНА СЕКЦІЯ
ШЕВЧЕНКІВСЬКА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ
відбудеться в суботу, 20-го березня 1965 року в годині 6-й ввечері, у великій аудиторії Українського Інституту Америки, 2 Схід 79-та вулиця в Нью Йорку.
Програма: 1. Відкриття; 2. Проф. д-р В. Романенчук: доповідь н. т. „До питання Шевченкового світогляду“; 3. Інж. О. Дучимієвська: доповідь н. т. „Василь Доманицький — редактор першого повного „Кобзаря“; 4. Проф. д-р В. Лев: доповідь н. т. „Шевченкіана у виданнях Наукового Товариства ім. Шевченка“.
Вхід вільний!
УПРАВА НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМ. ШЕВЧЕНКА в ЗДА
Дирекція Філологічної Секції НТШ

РЕТРОСПЕКТИВНА ВИСТАВКА ТВОРІВ
(20-літнього творчого етапу: 1945-65)
ЮРІЯ СОЛОВ'Я
відкрита в залі Українського Літературно-Мистецького Клубу, 149 — Друга авеню, Нью-Йорк, від 20 березня до 4 квітня 1965 р.
Виставка відкрита: в п'ятницю від 6 до 9 год. веч.; в суботу від 1 до 7 год. веч.; в неділю від 12 до 7 год. веч.

СКЛИКАНА НАМІ НА ДЕНЬ 21-го ЛЮТОГО Ц.Р.
НАРАДА УКРАЇНЦІВ МІСТА НЬО ЙОРКУ
НЕ МОГЛА ВІДБУТИСЯ ІЗ ВІДОМИХ ПРИЧИН.
Щоб не допустити до повторення такого інциденту, ми вирішили влаштувати ту саму нараду за запрошеннями. Запрошення вислано людям різних політичних переконань і незалежно від того, як вони ставляться до проблеми зв'язків з Україною. Цільно нарада з єдності і культурної діяльності.
Вона відбудеться в П'ЯТНИЦЮ, 19-го БЕРЕЗНЯ ц.р. о год. 7:30 веч. в Нью Йорку, у залі „Freedom House“ при 20 W. 40th Street (другий поверх).
НА ПОРЯДКУ НАРАД ДОПОВІДІ:
ред. РОМАН ЛЬНИЦЬКИЙ про „Зв'язки з Україною і їх значення для українського визвольного процесу“;
ред. ОСИП ЗІНКЕВИЧ про „Ситуація в Україні“.
Крім того будуть зредеровані і продискутовані становища УККА і КУК до зв'язків з Україною.
Після доповіді — дискусія.
Любов Абрамюк
Петро Байбак
Марта Богачевська Хом'як
Роман Борковський
Михайло Воскобиєв
Ярослав Гайвас
Поспі Гірка
Петро Голубенко
Володимир Голубицький
Святослав Гордінський
Володимир Ісаків
Григорій Костюк
Богдан Крайчик
Юрій Лавренко
Юрій Лопатинський
Леопід Липан
Михайло Лисогір
Зіновій Лиско
Остас Олександрович
Іван Паливода
Андрій Пащук
Миротлав Прокоп
Микола Степаненко
Микола Шелевич
Богдан Цимбалістий
Евген Федоренко

ВОНО ЗНОВУ ОЖИВАЄ

СЦЕНА НА ОДНУ ДІЮ

Всі авторські права застережені.

(2)

ХЛОПЕЦЬ (кланяється низько): Дуже вам дякую, ласкава пані (збирається йти).

ШЕВЧЕНКО (Стривай, як тебе звуть?)

ХЛОПЕЦЬ (кланяється): Мішко, милостивий пане.

ШЕВЧЕНКО: Я тебе, Мішко, здається, бачив у ляльковому театрі. Правда ж?

ХЛОПЕЦЬ (трохи збентежений): Не можу знати, ласкавий пане.

ШЕВЧЕНКО: Ну, як це не можеш знати? Був ти в ляльковому театрі ще з другим отаким малим пудівником?

ХЛОПЕЦЬ: Був, ласкавий пане, з молодшим братом.

ШЕВЧЕНКО: І любив на Петрушку дивитися, га?

ХЛОПЕЦЬ: Люблю, паночку. Тільки часу не маю і грошей. Рідко коли ходжу.

ШЕВЧЕНКО: А в цирк любиш ходити?

ХЛОПЕЦЬ (зідхав і безнадійно мазав рукою): Цирк, милостивий пане, не для нас. У цирку кватити по п'ятаку, то нам з братом аж цілих десять копійок треба. А звідки їх візьмемо?

ШЕВЧЕНКО: Он як! А ти, як бачу, без брата не ходиш... Ну, за те, що ти такий добрий, то — на тобі і на Петрушку і на цирк (запускає руку в кишеню сукні, вигрібає звідтам усі гроші і віддає хлопцеві).

ХЛОПЕЦЬ (з недовір'ям): Це все мені, паночку?

ШЕВЧЕНКО (сміється): Де ж пак! Тобі лише половина, а друга половина — твому братові. Поділяйся з ним по-честі. Зрозумів?

ХЛОПЕЦЬ (не тямлячи од утіхи): Дуже вам вдячний, милостивий пане! Я поділюся з братом по-Божому, навіть дам йому більше як половину (кланяється низько і обертається, щоб йти).

ШЕВЧЕНКО (запускаючи руку в другу кишеню): Стривай! То буде на кватити, а це — на горіхи (дає ще якісь дрібняки).

ХЛОПЕЦЬ (зляканий, коли його Шевченко завернувся, тепер поспішно ховає гроші): Даремно турбується, ласкавий пане, ми ж тим вдяковий.

ТАРНОВСЬКА (зидхавши плечима і відвертається, якоїсь зустрічає руку на грудях, дивиться на Шевченка іронічно і усміхається).

ШЕВЧЕНКО (сміється): "Мі!" Хто ж це такі — "мі"?

ХЛОПЕЦЬ (аж осмілений, з дозою ласкової заздрості починає похвалити Шевченка): "Мі" — це я. Але по формі виховані люди мусять казати "мі". (Шевченко регоче). Багатою вам доброго здоров'ячка і ще раз дякую (кланяється зидхавши до обертеної плечима Тарновської, Шевченкові й усміхається).

ШЕВЧЕНКО (не перестаючи сміятися, шукає далі по кишені кишень): Почекай, Мішко, почекай! Ось я іще знайшов! (Витягає з кишені кишені гудзика. Розчаровано): Е-е, я думаю, що це — гроші, а воно — гудзик. Вибачай, малю, більше не маю.

ХЛОПЕЦЬ (також розчаровано): Даремно турбується, ласкавий пане.

(Шевченко регоче. Хлопець знову кланяється синіи Тарновської, Шевченкові й знову — ласкаві. Але на півхвилину зупинившись і показує ласкаві азики. Ласкаві, користиючи з моменту, коли ми Шевченко, ми Тарновська не дивляться в його бік, дає Мішці копійка нижче синіи, а тоді шанобливо відхиляється перед ним тверді. Потім замикає і в смиренній позі стає біля одвірка.)

Ольга Мак

Д-р Омелян Шкляр

(Посмертна згадка)

За Сибіром сонце сходить,
хлопці гей ставають...

Д-р Омелян Шкляр

Це була улюблена пісня Дорогого Друга й Приятеля, — незабутнього д-ра Омеляна Шкляра.

Ще недавно здається ми, після 20-ти кількох років, вперше зустрілися в гостинному домі панства Шклярів. Був це незабутній вечір 5-го жовтня 1963 р. Заходило музично до світу Торонто влаштовано самостійний концерт філармонічного хору "Кобзар" 6-го жовтня. Доволі було часу на відвідання. В родинній атмосфері провели ми час на споминках з минулого та закріплення його платівкою: "За Сибіром сонце сходить".

Ніхто з нас не міг подумати, що за несповна 14 місяців д-ра Омеляна не буде більше між нами...

Вл. п. д-р Омелян Шкляр народився 1901 р. в Сидорові, повіт Гусятин в Західній Україні. П'ятилітню дитинство разом з батьками і родиною переїхав з Поділля на Подкарпаття в Товмачинський повіт.

По закінченні нар. школи вписався до української гімназії в Городищі. В 1918 році як учень 6-ї гімназійної на вістку, що українське військо мусило залишити Львів, зголосився з товаришами до служби на фронт. Вийшов з Городища до Коломиї, де дістав прихід до 7-ї сотні 3-го куреня 24 п. ім. гет. Петра Дорошенка і вийшов на фронт.

По поверті додому перейшов до Станіславської гімназії, де скінчив 7-му і 8-му класи та весною 1921 року склав іспит зрілості. Весною того ж року записався на медичну в українському тайному університеті, а пізніше вийшов на студії до Відня, де в 1928 р. склав останні іспити та одержав диплом д-ра медицини. Після поверту з Австрії до Зах. України мусів нострифікуватися, щоб дістати вступний титл доктора медицини і можливість працювати на рідній землі. Нострифікацію відбув в Познані 1929 р. і зараз після цього відкрив канцелярію у Вишнівці на Поділлі.

Як лікар і людина доброго серця здобув собі в короткому часі признання та пошану не тільки від своїх пацієнтів, але від загалу громадянства.

Так як свою працю у вільний час любив товариство. Любив культурний гумор, радість життя та вмів себе вдержати на відповідному рівні. Зате любив його друзі й знайомих.

Крім своїх лікарських обов'язків включався в суспільно громадську роботу, за що не раз був у в'язниці.

Уже настала та година,
яку ми ждали тишу літ.
Вона стоїть стіною стіною,
В семи моєх і твоїх правах.
Іди ж, мій друже, яди ж мною
Московська яма: три-трава
Під Словома істини святої
Не устоїть порочний світ.
Як сяє нині золото,
З край-світу шлю тобі привіт!

21.IX.1964 р. Лиза Фоменко.

ЧУРАЙВНА
(Присв. Марусі Пляшці)
Неперсередна парція
Думок народних огнищ.
Забута чуда-майстерниця
Пісень-бесмерток чарівних.
Обіймаю невідчужим миром,
Обіймаю ніжно стеною
Персидом своїм кумиром
В столицю нашу світову.
Там буде банити райні
Квітами буди Ротердам.
Ті я серце України
На віки-віки переддам.

Володимирська 5.XI.1940 р.
Лиза Фоменко.

MR. FOMENKO
7332 Marie-Victoria
Montreal-Brossard, P. Que.
CANADA (Огол.)

Дещо про працю Т-ва „Самопоміч“ в Шинкаго

Кінчається календарний рік і управи організації готуються до звітів, щоб перед загальними зборами показати, що доброго вони зробили за минулий рік. Це робить і Об'єднання українців в Америці „Самопоміч“. Відділ в Шинкаго, Ціль його не є заробіткова, тільки харитативна: робити добре діло своєму ближньому. І ось тепер з нагоди Різдва хочемо переглянути діяльність „Самопоміч“.

В 1964 р. ці дари „брат-братів“ нашої „Самопоміч“ дуже обмежились. Залишилися, то є старим, неміним, вдовим і сиротам в Європі, Шинкагівська „Самопоміч“ вислала лише 140.90 дол. різним культурно-освітнім та добродійним установам, також майже виключно в Європі, усього \$365. а окремим місцевим потребуючим особам видано \$255. Всього Зеленосвятчану збірку розділено і вислано: Укр. Саліт, Харитативні Служби (коши, Укр. Черв. Хресту) в Мюнхені \$250.00 та Укр. Центральному Допомоговому Об'єднанню в Зальцбурзі \$183.50.

На жаль, занадто скромний викид цих дарів, що їх уділяла „Самопоміч“, збираючи ці лепти від свого членства та від людей доброї волі. Поінформували ми, чим пояснити це „скромність“ і довідалися про прикру правду, що сума поступлень тих дрібних членських вкладок „квотра“ на місяць в цьому році, в порівнянні до минулого за той же самий календарний період, упала на 800.00 доларів, хоч число членів в Т-ві не змінилось і с їх понад 1800 осіб. Тож прикро констатувати, як то багато членів збайдужіло до виконання свого найлегшого обов'язку заплатити того „квотра“. Може оці слова до сердечко людських, і вони вирівняють ті залеглості, щоб мати спокійне почуття.

Щоб поновити поінформувати читачів про діяльність шинкагівської „Самопоміч“, згадаємо коротко ще і про її культурно освітню діяльність за минулий рік 1964 рік. До

Після дискусії над звітами, збори ухвалили абсолютною уступаючої управи.

Вибрано нову управу Осередку СУМА на діловий рік в складі: Степан Василевич — голова, Григорій Луць — заступник, Дмитро Затарницький — секретар, Теодор Сперидан — організаторний, Микола Ленік — буланний, Еміль Гнатів — фінансовий референт, Дмитро Затарницький — культ.-осв., Микола Іванюк — бібліотекар і кольпортер.

До Контрольної Комісії увійшли: Микола Маркевич — голова, Григорій Луць і Микола Панкевич — члени.

До Товариського Суду вибрані: Казимир Бульван — голова, Іван Мацейко і Микола Іванюк — члени.

Після вибору нової управи Осередку, слідували внесені й побажання і збори закінчено відпіванням пісні „Не пора“.

Культ.-освітній референт Д. З.

Загальні збори осередку СУМА в Йонгтавіні, Огайо

Місцевий Осередок СУМА ім. пол. Євгена Коновальця в Йонгтавіні відбув свої звичайні загальні збори 14-го лютого 1965 р.

Голова Осередку Теодор Сперидан відкрив річні збори молитвою „Боже Великий“ і попросив членство шанувати одиноким молодцями бл. п. Миколу Чепача і Евдокію Макух.

М. Чепак був провідником Юнаків.

Збори вибрали президію в складі: Микола Ленік — голова, Казимир Бульван — заступник голови, Степан Василевич — секретар президії.

На збори прибув член Головної Управи СУМА — Теофіл Пішкевич.

Про діяльність Осередку СУМА ім. пол. Є. Коновальця звітували всі референти за звітний 1964 рік. Виявилось, що праця йшла задовільно.

Згідно із звітами стан членства такий: 71 старший сумівець, 58 членів окупація, разом 129 членів.

Скарбник осередку ствердив, що вся опадність локуюсть у своїй кредитиві „Три-зуб“.

Після звітів уступаючої управи, промовляв член Головної Управи СУМА — Т. Пішкевич, передав привіт від Осередку від ГУ СУМА, та дав признання за позитивну працю і звернув увагу, щоб біль-

Праця • HELP WANTED MALE •

MECHANIC FOR DIESEL MOTORS
ДОСВІД ПРИ АВТОБУСАХ
Постійна праця. Добра платня і бенефіти. Прислй умовини.
ГОЛОСІТИСЬ:
WALTER'S TRANSIT
32-03 Vernon Blvd.,
LONG ISLAND CITY, N.Y.
TEL.: YE 2-2300

VENDING MECHANIC
Experienced on repair of soft drink machine. Good pay, steady nice working conditions. Call all week for appointment.
PEPSI-COLA
914 Owens 9-4700

AUTO AND TRUCK SPRING BLACKSMITH
1-модель
Голоситесь повинні, тільки до свідчень. Постійна праця — добра платня. Мусить розуміти по-англійськи.
Jamaica Auto Spring Inc.
104-15 Merrick Road
Jamaica, L. I. JA 6-6070

DESIGNERS — GRAFTSMEN
extending non-defense mfg. has permanent openings for conscientious individuals with some experience in
Machine design — Structures — Electrical plant facilities
We offer
Job security
Professional satisfaction
Salary open. Send resume to
CHIEF ENGINEER
COLUMBIA CABLE & ELECTRIC CORP.
Corner Euclid and Atlantic Aves.,
Brooklyn, N. Y.

Real Estate
74 акри землі, 1/2 милі фронту, басейн, 20 років, бонгала, високо в горах, 10 км від Союзівки. Ціна — \$20,000.
14-кімнатний дім, 3 акри землі, 600 стіп фронту до газево, 3 хвилини від Ellenville, — \$11,500.
Stephan OLESIW
P. O. Box 348 Kerhonkson, N.Y. TEL.: 7692

EXCEPTIONAL OPPORTUNITY
Established Resort Hotel, Sullivan County (near Monticello), 33 Rms. Dining Rm. Casino Klt. chen, all fully equipped. Also new modern 4 Rm year-round split-level with garage + 3 Bungalows. Land covers both sides of new Highway. Must sacrifice due to other interest. Sacrifice \$24,000. Call 212 Te 7-9835 (anytime).

CRESTWOOD Senior Citizens VILLAGE
Можете собі тепер дозволити на найкраще помешкання по переїзді на еміграцію.
3 і 4 КІМНАТНІ ДОМИ
Почина від \$5,478
Зараз до закінчення
Копії одержати менше як \$50 місячно. По безплатну брошуру пишуть:
Dept. N. S.
Box 166, WHITING, N. J.

Opportunity Business
MEAT MARKET COMPLETE
Bologna Kitchen, добре пропелюючи бізнес, добре місце. Ідеаль. для 2 або 3 мужиків. Ціна на скору продаж. Треба оглянути, щоб оцінити. Спішіть! Телефон: власника: 516 OR 6-3650. По 6-й год. веч.: 516 FL 2-5411.

НЕ ТРЕБА ДОВОГО ЧЕКАТИ
ПЕРЕКОНАЙТЕСЬ САМИ І ЗАЖИНИТЕ ШЕ СЬОГОДНІ
ЗІЛЛЯ
під назвою
J. MILLER'S PURE NEW COMPOUND #6
а вже завтра почуєтеся краще. Якщо не будете задоволені протягом 48 годин, поверніть паку, а гроші будуть Вам сячас повернені.

Терплячі на свисток, як квіси молотка, заір, нестримність, газ, відбавили, завороти голови, біли у криках і іллі недомогали НЕ ЧЕКАЙТЕ, а спробуйте зараз!
Ціна одної паки \$10.00, а якщо хочете для свого приятеля, тоді дві паки тільки — \$15.00. Пишіть зараз долучившись чек або Money Order на адресу:
THE MILLER CO., INC.
Dpt. 41
790 Broad Street Newark, N.J.

THEODORE WOLININ, Inc.
Директор
Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N. Y. (9)
Tel.: GR 6-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА.

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ШИРА І ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
801 Springfield Avenue
NEWARK, N. J.
IRVINGTON, N. J.
ESsex 5-5555

Петро ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похороном в БРОКХ, БРОКЛІН, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ.
Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568

НА ВЕЛИКДЕНЬ

НАЙКРАЩЕ
НАЙЛЕГШЕ
НАЙПЕВНІШЕ
НАЙСКОРІШЕ

ПРИВІТАТИ СВОІХ
РІДНИХ ДРУЗІВ І ЗНАЙОМИХ
СВЯТОЧНИМ ПОБАЖАННЯМ
У "СВОБОДІ"

Вийшов друком
новий літературний твір відомого автора
Миколи ПОНЕДІЛКА
„ГОВОРІТЬ ЛИШЕ ПОЛЕ...“
(Збірка нарисів, новел і оповідань)
Літературний редактор: В. ДАВІДЕНКО
Суперобладнання й ілюстрації: ГАЛИНИ МАЗЕПІ.
Сторін — 320.
ЦІНА КНИЖКИ: брошурована \$4.00
тверда полот. оправа \$5.00
Замовляти можна:
СВОБОДА
83 Grand Street — Jersey City 3, N.J.

Півстоліття Української Шадниці — Клівленд

На весні 1915 р. українці Клівленда, Огайо, збудували фінансову установу, Українську Шадницю, з метою допомогти місцевим українцям у купуванні власних хат. Сім осіб із сімох різних професій — священик, правник, забезпечувальний агент, торговельний заступник, крамар, крамар, крамар — створили перший комітет установи, що урядувала раз у тиждень в залі церкви св. Петра й Павла. 7 липня 1915 року здобуто офіційний „чартер“, 20 липня затверджено перший грошовий вклад — і, зараз же першу позичку.

12 жовтня 1915 був 91 учасник Української Шадниці („Юкренісн Сейнінг Кампані“). Тими датами українська громада Клівленду замкнула кам'яну добу своєї історії, в якій наші люди зберегли свої ошадності в „сефах“ доволі чинних... таверн.

27 січня 1965 у великій бальній залі репрезентативного готелю „Картер“ у Клівленді відбулися Ювілейні Загальні Збори цієї нашої фінансової Установи, що тепер називається „Ди Парма Сейнінг Кампані“ і працює в трьох борах: головним, на Пармі (5839 Рідж Роуд), українським бором на „світ-сайд“ (2190 Професор Еве-но) і філією в Порт Рослтоні (6465 Рослтон Роуд).

Понад 250 із усіх 300 учасників, та представників американської й української преси зайняли місця за столами на залі, а 12 директорів засіли за почесним довгим столом на підвісці. О. Степан Ганкевич провів молитву, учасники спокійно смачно вечерю.

Президент Української Шадниці — адв. Іван Тарнавський, та її секретар — д-р Михайло Тимків здавали звіт

із пройденого 50-тирічного стану установи, що з 63.000 у 1915 р. розрослася до 25 мільйонів у 1965 р., обслуговуючи клієнтсько з 15.000 осіб.

Тези звітовдаців ілюстрував великий графіком на стіні. Час фінансово-господарської депресії в світі позначений обниженням майна Шадниці на 320.000 (з 700.000 дол. у році 1930) — до дол. 380.000 у р. 1935. Зате внаслідок громадських справ рр. 1922-26 втрачено аж 720.000 дол. (з 1.200.000 дол. — до 480.000 дол.). Хто має очі — хай судить, хто має вуха — хай слухає: навіть найбільш веселі наші катастрофи можуть накітати нам всього половину тієї шкоди, що нам її роблять наші горезвісні крамоли — від Мудрого Ярослава починаючи й на сиромудрих сучасниках наших днів кінчаючи...

Зворушливий був момент декорування сцени першими учасниками. В золотий ювілей Шадниці й такий же золотий ювілей своєї вірності для неї всі вони — Йосип Гбур, Василь Яцишин, Юрко Коцишеский, Михайло Пелех, Василь Волянський, Юрко Ковальчик, Григорій Кисель, та Іван Кухта — одержали пропам'ятні золоті годинники.

Ділове, гладко пройшли Ювілейні Загальні Збори Української Шадниці, що лишалися вірною ідеї перших учасників: не великі зиски — але служіння громаді!...

Сприяння громадським починанням, та дотеперішні щедри пожертви цієї інституції на потреби місцевої вулжії й загальної української громади правлять за живий доказ, що наша Шадниця держить визначений пів-століття тому курс.

О. Гайсін

Історичне оповідання
У ГОСТЯХ ДОБРЕ, ДОМА ЛІПШЕ
Ціна — 85 ¢
„СВОБОДА“
81-83 Grand Street
JERSEY CITY, N. J. 07308

ТАРЗАН, ч. 5402. Могутній б'є Тарзана!

YOUR PEOPLE MUST BE ENSLAVED BY THIS BERRY JUICE! EXCLAIMED TARZAN. IT IS LIKE A DRUG!

SUPPERLY INCENSED HE KUSHED FORWARD TO STRIKE THE KING!

Але губілець відбив удар із такою відважною силою, що маршодов підняв на землю!